

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 49
van **KATIA SEGERS**
datum: 24 oktober 2017

aan **SVEN GATZ**
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

Kijkwijzer - Stand van zaken

De hervorming van de (federale) filmkeuring en invoering van een Kijkwijzer is een werk van lange adem. In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 207 van 24 maart 2017 verwoordde de minister het als volgt: "De grootste moeilijkheid blijft de betrokkenheid van vijf bevoegde ministers en vier overheden. Enerzijds moeten alle overheden, met elk hun eigen gevoeligheden, op één lijn zitten. Anderzijds is de timing sterk onderhevig aan procedures bij vier overheden. Een vertraging bij één van de betrokken partners, vertaalt zich in een vertraging voor het hele proces". De eerder vooropgestelde timing moest bijgevolg verlaten worden en de minister gaf aan dat hij er nu naar streefde om het samenwerkingsakkoord in januari te ondertekenen.

1. Ik vermoed dan ook dat de onderhandelingen ondertussen in een finale plooi gevallen zijn en de minister een gedetailleerde stand van zaken kan geven m.b.t. de invoering van de Kijkwijzer, met name over volgende aspecten:
 - a) de praktische coördinatie van het systeem in België;
 - b) de totale kostprijs - kan de initiële ruwe schatting van 87.724 euro voor het eerste werkjaar (waaronder de kosten voor de NICAM-licentie, de personeelskost, werkmiddelen, middelen voor klachtenbehandeling en expertencommissie) behouden worden? - en de verdeelsleutel tussen de verschillende gemeenschappen en de GGC van Brussel-Hoofdstad.
 - c) de wijze waarop de klachtenbehandeling geregeld zal worden.
2. Daarnaast had ik graag vernomen:
 - a) of het nog steeds realistisch is dat het samenwerkingsakkoord in januari 2018 ondertekend zal kunnen worden;
 - b) wanneer de Kijkwijzer concreet uitgerold zal kunnen worden;
 - c) welke initiatieven het Kenniscentrum Mediawijsheid ter ondersteuning plant (brede sensibiliseringscampagne, ...) en wanneer?
3. Aangezien de Franse en Duitstalige Gemeenschap zich geen voorstander toonden van een uitbreiding van het Kijkwijzersysteem naar andere media, heeft de minister in het

verleden aangegeven liever in twee stappen te willen werken: hij blijft vasthouden aan een zo technologieneutraal mogelijk systeem, maar wil eerst werk maken van een alternatief voor filmkeuring in de bioscoop en dit vervolgens uitbreiden naar de lineaire en niet-lineaire omroepen (cfr. Commissie Media, 26 januari 2017). De timing hiervan zou worden afgestemd op de omzetting van de 'Europese richtlijn audiovisuele mediadiensten' in het Mediadecreet. Dat brengt me tot de volgende vragen.

- a) Heeft de minister reeds de stappen in kaart gebracht die moeten worden ondernomen om wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, te komen tot een technologieneutrale Kijkwijzer?
- b) Heeft de minister hierover reeds overleg gepleegd met de audiovisuele sector (omroepen, distributeurs, productiehuizen, over-the-top spelers, ...) en zo ja, wat is hier de uitkomst van?
- c) Denkt de minister dit nog rond te krijgen voor het einde van deze legislatuur? Welke timing wordt hier vooropgesteld?

ANTWOORD

op vraag nr. 49 van 24 oktober 2017

van **KATIA SEGERS**

1. De gesprekken met de andere gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie zijn inderdaad ver gevorderd. De bevoegde ministers hebben zich uitgesproken voor één regeling voor films vertoond in Belgische bioscopen, met een uitzonderingspositie voor films vertoond in bioscopen die zich richten tot de Duitstalige Gemeenschap. 95% van de hier vertoonde films zijn immers Duits, of in het Duits gedubde films, die worden verspreid door Duitse distributeurs.

Voor de classificatie wordt een licentie op Kijkwijzer aangekocht. Het betreft coregulering, waarbij distributeurs of producenten coderen volgens het online coderingsformulier van Kijkwijzer. Alle partijen aan tafel stemmen in met een aanbevelend systeem, in tegenstelling tot een restrictief systeem waarbij de toegang tot de bioscoopzaal aan jongeren kan worden verboden. Twee jaar nadat het systeem in werking is getreden, zal het grondig geëvalueerd worden.

Naast deze principes, werden er ook reeds meer concrete zaken besproken. De distributeur of producent codeert. De exploitant zal verplicht zijn de classificatie correct te communiceren. Deze laatste moet bezoekers ook correct informeren. Voor een goede werking moet ook het verkoops- en publiekspersoneel goed op de hoogte zijn van de betekenis van de symbolen. We kijken in de richting van een klachtenprocedure in twee fases, waarbij bemiddeling door de Belgische coördinator een eerste stap zou zijn. De burger zal steeds de mogelijkheid krijgen om een formele klacht in te dienen bij een Belgische klachtencommissie, bestaande uit experts en vertegenwoordigers van de civiele maatschappij. De formele klachtenprocedure zou op basis van weerwoord zijn. Een geldboete als mogelijke straf voor niet-naleving van de regels, is de piste die voorligt.

Voor het uitrollen van het systeem, communicatie met NICAM, de klachtenprocedure, communicatie naar de codeurs, het opvolgen van het systeem, ... is een Belgische coördinatie nodig. Zelf ben ik geen voorstander van een nieuwe structuur. Het is wenselijk dit onder te brengen binnen één van de bevoegde administraties.

De ingeschatte, recurrente kostprijs bedraagt 44.525 euro voor heel België. Deze inschatting gaat ervan uit dat er geen grote aanpassingen aan het systeem moeten gebeuren. De financiering moet verdeeld worden over de participerende gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. Als verdeelsleutels kan het aantal inwoners, het aantal zalen of een combinatie van deze twee gebruikt worden. Een combinatie van de twee zou maken dat de Vlaamse Gemeenschap in zou staan voor een bijdrage van ca. 25.000 euro. De opstart zou nog ca. 43.000 euro met zich meebrengen. Opnieuw moet de financiering hiervan verdeeld worden over de verschillende overheden. Tot hiertoe blijft de inschatting van 87.000 euro dus overeind. In deze cijfers wordt abstractie gemaakt van de kosten voor een campagne bij de start.

2. De ondertekening van het samenwerkingsakkoord in 2018 is voor de Vlaamse Gemeenschap nog steeds een haalbare kaart. Het systeem zou operationeel moeten zijn in de eerste helft van 2019. Tot hiertoe werd vooral geïnvesteerd in afstemming tussen de bevoegde overheden. Eens een samenwerkingsakkoord ondertekend is,

kan bekeken worden welke rol het Kenniscentrum voor Mediawijsheid kan spelen m.b.t. een sensibiliseringscampagne.

3. Zoals gezegd werd ervoor gekozen om in deze fase te concentreren op films vertoond in bioscopen. Er wordt wel steeds rekening gehouden met een uitbreiding naar lineaire en niet-lineaire omroepen. Belangrijk is in deze fase prioritair werk te maken van een goed werkend systeem voor films vertoond in bioscopen, dat het vertrouwen krijgt van burgers en de sector. In een tweede fase, kan werk gemaakt worden van een uitbreiding naar de lineaire en niet-lineaire omroepen.